

J. K. Hansen (S):

Det kunne være interessant at få at vide, hvori dette prestigeprojekt, som hr. Dohrmann snakker så meget om, ligger. Tværtimod synes jeg, at når man taler om forkromede løsninger, kombinerede løsninger, kunne man begynde at tale om prestigeprojekt. Hvor ligger prestigeprojektet her?

Så kom hr. Dohrmann også i sit forrige indlæg for skade at nævne DSB som en monopolvirksomhed. Hvori ligger dette monopol? Jo, det kan jeg godt give svaret på. Det ligger herinde i folketinget. Det er nemlig folketinget, der bestemmer DSBs takster, så monopoliet ligger altså her hos hr. Dohrmann og os andre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om privatfinansieret fast Storebæltsforbindelse.

Af Dohrmann (FP) m.fl.
(Fremsat 12/3 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):**

Dette forslag er jo en gammel kending. Jeg føler ikke stor trang til at knytte mange bemærkninger til det. Må jeg erindre om, at da vi for et par år siden sidste gang nedstemte dette forslag, faldt det med stemmerne 139 imod og 13 for. Det er måske lidt dristigt at bruge folketingets tid til at genfremsætte sådan et forslag, men bevares, ihærdighed og stærk overbevisning om, at man alligevel har ret, er da noget, jeg udmærket kan respektere.

Om det bliver privat finansiering eller ej, eller i hvilken udstrækning, vil jo netop afhænge af, hvilken låneform folketinget beslutter sig for i sidste ende, og der vil blive al mulighed for at drøfte dette. Jeg tror, hr. Dohrmann – og her støtter jeg mig også til de bemærkninger, han har fremsat i dag – vil være enig med mig i, at det nu drejer sig om

at få aftalt, at vi skal i gang, hvilken teknik, hvilken linjeføring, hvilke landstrafikale hensyn, hvilke miljømæssige hensyn, og da der altså er mange, der står ivrigt i kø for at låne os til denne forbindelse, kan vi nok nå at blive enige om, hvor vi fordelagtigst kan optage lånene; det er nemlig dér, vi skal optage dem.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil godt lige præcisere, at når vi går ind for fortsat færgefart, vil vi selvfølgelig ikke låne noget; vi vil spare for en gangs skyld.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren og hr. Tommy Dinesen, fordi de overhovedet tog ordet, og så samtidig udtale min store foragt for de folketingsmedlemmer, der gerne vil fremtræde i pressen og alle mulige andre steder, men som, når de møder frem her i folketinget – det er i øvrigt det, de får deres løn for – overhovedet ikke deltager i debatten. Det er ikke særlig demokratisk.

Med hensyn til selve forslaget er det rigtigt, som ministeren sagde, at det er en genfremsættelse. Vi har fundet det helt naturligt, at i den diskussion, der er opstået i forbindelse med den redegørelse, ministeren skulle afgive, hører vores gode, gennemtænkte forslag naturligt hjemme.

Intet vil være mere naturligt, når man i øvrigt har den holdning, at der bør etableres en fast forbindelse over Store Bælt, end at lade private konsortier, danske eller udenlandske, finansiere en sådan forbindelse. Som jeg sagde for lidt siden, oplevede vi så sent som for en uge siden, at folketinget gav regeringen bemyndigelse til optagelse af yderligere 60 mia kr. i lån, og det er da det allerbedste bevis for, at statskassen ikke alene er tom, men bundløs.

Vi stifter fortsat gæld med en hastighed, som aldrig er set tidligere, og derfor er det efter min bedste overbevisning ansvarsløst, at nogen overhovedet kan drømme om at gå ind for et forslag om, at staten skal finansiere en sådan forbindelse. Som hr. Bilgrav-Nielsen sagde, har staten aldrig haft så dårligt råd til det, som den har for øjeblikket, og når der findes private konsortier, der er villige til at finansiere og opføre projektet, hvor-